

ת"פ 9532/11/18 - מדינת ישראל נגד ידידיה אברהם גאל דור, חיים ג'רבי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 9532-11-18 מדינת ישראל נ' גאל דור
בפני כבוד השופט עמית יעקב צבן, סגן נשיא
מדינת ישראל
המבקשת
על ידי פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
באמצעות עו"ד מלכה גרוס
נגד
המשיב
1. ידידיה אברהם גאל דור
על ידי ב"כ עו"ד דותן דניאלי
2. חיים ג'רבי
על ידי ב"כ עו"ד גבריאל טירוניאשווילי

החלטה בקשה לחילוט רכוש

1. המשיב 1, הנאשם, הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ובעבירה של נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, ודינו נגזר ביום 28.6.2010.

ביום 28.10.2018 הבחינו שוטרים ברכב בו נהג המשיב 1. כאשר פנו אליו הוא יצא מהרכב, חזר אליו, התניעו והחל בנסיעה בניסיון להימלט. השוטר אלון כהן ניסה למנוע זאת ואחז בשני ידיו בחלק העליון של דלת הנהג וצעק למשיב 1, זה התעלם, האיץ מהירות ולא התייחס לצעקותיו של השוטר שהועף לכביש ונפצע.

המבקשת (המאשימה) עותרת לחילוט הרכב בו בוצעה העבירה, טנדר מיציבושי מס' רישוי 2171663 (להלן - הרכב).

2. לטענת המבקשת, הרכב שייך למשיב 1, הוא הנאשם, והוא שימש אותו לביצוע העבירה. הנאשם הורשע ועל כן יש לחלט את הרכב.

המשיב 1 מתנגד. טוען כי דינו נגזר ובמאזן כל השיקולים, העונש שקיבל ונוכח מצבו הכלכלי והאישי, אין מקום לחילוט.

המשיב 2, ה"טוען לזכות", טוען כי הרכב שייך לו, אמנם בוצעה עסקת מכר של הרכב למשיב 1 (הנאשם), אולם המשיב 1 שילם חלק קטן מסכום החוב ועל פי ההסכם בין הצדדים זכות הבעלות עמוד 1

עוברת רק עם ביצוע התשלום האחרון.

3. נתונים עובדתיים:

א. העבירה שביצע המשיב 1 בוצעה תוך שימוש ברכב.

ב. בתאריך 21.8.2018, קרי: חודשיים לפני מועד ביצוע העבירה, נחתם הסכם מכירת רכב בין המשיב 2 למשיב 1, ומחיר הרכב נקבע על סך 40,000 ₪. נקבע כי המשיב 1 ישלם את מחיר הרכב בשמונה תשלומים של 5,000 ₪ כל אחד. שני תשלומים בוצעו. בהסכם נקבע, כי **"במידה ולא ישולם סכום המלא על הרכב, הרכב שייך לסוכנות (המשיב 2) ולא יעביר בעלות"**. עוד נקבע, כי המוכר מתחייב להעביר את הבעלות על הרכב בסיום התשלום. כאמור, בוצעו שני תשלומים מתוך שמונה.

ג. הרכב נתפס על ידי המשטרה ומאז סוף חודש אוקטובר 2018 נמצא הרכב בהשגחתה.

4. המסגרת להכרעה בבקשה לחילוט רכב קבועה בסעיפים 32, 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש]. על פי הוראות החוק, לבית המשפט סמכות להורות על חילוט חפץ שנתפס על ידי המשטרה בשלושה תנאים מצטברים: **הראשון** - בחפץ שנתפס בוצעה העבירה; **השני** - בעל החפץ הורשע; **השלישי** - ההרשעה מתייחסת למעשה שנעשה בחפץ או לגביו.

אין חולק, כי בנסיבות המקרה התמלאו התנאים הראשון והשלישי. המחלוקת הינה האם הבעלות היא של המשיב 1, הוא הנאשם, או של המשיב 2, הטוען לזכות.

הבעלות המהותית היא הקובעת ולא הבעלות הפורמלית. במקרה שלפנינו הבעלות עדיין רשומה על שם הטוען לזכות. יש לתת משקל של ממש להסכם בין הצדדים, הסכם שנערך בתום לב, ללא קשר לביצוע העבירה וללא שום צפי לביצוע העבירה, ובהסכם נקבע כי כל עוד לא בוצע התשלום המלא - הבעלות הינה של הטוען לזכות. אמנם השליטה ברכב הייתה של המשיב 1, אולם ההסכם קבע כי הוא יהיה בעלים רק בהתמלא תנאי (התשלום), והתנאי לא התקיים.

הזכות הקניינית של המשיב 1 טרם התגבשה ועל כן מסקנתי הינה, כי לא התקיים התנאי השני והמשיב 1 שביצע את העבירה לא היה הבעלים של החפץ - הרכב - בעת ביצוע העבירה.

לפיכך, הבקשה נדחית ויש לשחרר את הרכב למשיב 2.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

הצדדים.